

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Exempla Patientiæ Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

magis ego? Ita & nos, si Christi Passionem, patientiamque, pensemus; patientiam discimus, & cum Apostolo in tribulationibus jucundamur. Dion. Carth. hic.

Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Matth. 20. 22. Signanter addit *quem ego bibo*: se enim in ducem additō voluit Christus Discipulos urgere ad patientiam. S. Chrysof. hom. 66. in Matth. perspice, qualiter ipsō interrogationis modō, & hortatur, & allicit. Velloso in Judith. 5. Paræn. 30. *Quem ego* Sc. ut communicatione laborum cum ipso promptiores redderentur. S. Chrysof. ib.

Audacter introivit ad Pilatum. Marci 15. 43. Christo D. crucifixō; *ante discipul⁹ Jesu occultus propter metum Judæorum.* Joan. 19. 38. Lyranus: exemplō Christi animatus, ostendit se publicē discipulum esse. S. Gregor. Naz. or. 25. dulce, & decorum est, quidquid injuriarum infert Arrianus; si conferatur cum ijs, quæ passus Christus D.

Erat quidam mendicus nomine Lazarus. Luc. 16. 20. Multa sunt, ex quibus gravitatem dolorum hujus mendicabili æstimare possumus. Vel unum illud ejus ulcera vehementer exasperavit, quōd non poterat alterum videre Lazarum, inquit S. Chrysof. hom. 1. de Lazaro. Nam malorum nostrorum reperire confortes, sive in factis, sive in dictis, multum adfert solatij lugentibus. Ille verō nullum alium habebat, ad quem respiceret eadem passum; imō nē audire quidem poterat, qui majore ipsius ætate tam acerba sustinisset. Quantum igitur adferre solatij, & levaminis, debet omnibus afflictis ob oculos positum exemplum Christi patientis! Did. Nis. D. infra octav. Ascens. §. 2.

Ex Patribus, & alijs.

Quid homo pro se pati debet, si tanta Deus pro hominibus pertulit? S. Gregor. hom. 2. in Evang.

Christi passiones imitandæ; non à Christianis delicia conquierendæ. Venit ille pati, venit ille mori, venit lignō crucifigi. Omnia hæc ille propter te: tu nihil pro illo? Quia Christianus es, aliquid plus passurus es in hoc sæculo. S. August. 1. de pastorib. apud Ferdinandum in Gen. 4. sect. 22.

Si Passio Redemptoris ad mentem reducitur, nihil tam durum, quod non æquō animo tolleretur. S. Isidorus lib. de consil. vit. & virt.

Fel gustata propter gustum; acetō utere, sputa flagita; alapas, & colaphos, accipe; spineā coronā, hoc est, pia vitæ asperitate cingere; coccinum indue, arundinem accipe, simul in crucem suffigere, simul morere. S. Greg. Naz. or. 38. in Chr. Nat.

Omnibus horis, atque agitationibus, nosmet ipsos Deo immolemus; omnia pro Christi nomine excipiamus; passionibus Passionem imitemur, sanguine sanguinem ornemus, crucem alacres conscendamus. Dulces sunt clavi, tamen gravem doloris sensum afferant. Præstat cum Christo, & pro Christo pati; quam

delicijs, voluptatibusque, cum alijs indulgere. Id. or. 42. in Pasch. 2.

Cum Deus esset, ab hominibus hæc patientem sustinebat; ut homines ab hominibus postea ista patientes, pro ipso ejusmodi perferre nos non puderet. S. Cyrill. Jerof. Catech. 13.

Vult benignus Dux devoti militis vultum, & oculos, in sua sustolli vulnera: ut illius ex hoc animum erigat, & exemplō sui reddat ad tolerandum fortiorem. S. Bernardus f. 61. in Cant.

Non decet membrum delicatum esse sub capite Crucifixo: nec ad capitis corpus se judicat pertinere membrum, quod capiti compassum non fuit. Id. tr. de Pasch. D. c. 4.

§. IV.

Exempla Sanctorum.

Num. 1.

Job.

SI filios quoque restitui voluisset, pater iterum vocaretur. Sed maluit in illo die reddi sibi tantum gaudij. Securus sic de Domino, distulit; sustinuit tam voluntariam orbitatem, nē sine aliqua patientiā viveret. Adeo satis idoneus patientiæ sequester Deus, Tertull. 1. de patientiā, de Job loquens. c. 14.

Acceptit testam, ut raderet saniem. Dic o beate Job! ob quam rem hoc facis? meritō, inquit, exaggero, atque commoveo, ipsos dolores: ut per cuncta ostendam nequissimo diabolo; quia ejus malitiam irrideo, quia iniquitatem ejus contemno, quia omnes ejus plagas, atque vulnera, ad nihilum reputo. Ob hoc rati Job sua vulnera testā; ut nobis patientiæ, atque tolerantia; normam daret. Origenes 1. 2. in Job.

Quemadmodum, si teneat in manu sua quis adamantem, & alius dicat ad eum, da mihi hunc adamantem in potestatem; & ego illum comminuam in ignem, conteramque ictibus: ille verō, qui eum in manu habet, confidens verē, quia adamas est, dicat: tolle, proba; experire; quia nequaquam huic adamanti prævalebis: sic ergo & omnium cognitor, atque præcius Deus, velut inviolabilem habens adamantem Job, quærenti diabolo, dedit ei in potestatem; confidens verē, quia verus adamantus est Job. Orig. 1. 2. in Job apud Arcones in II. 3. Disc. 2.

Unum Job miraturus ascenderam; omnes Job, quos mirarer, inveni. In singulis vobis Job revixit, in singulis sancti illius patientiæ, & virtus, refulit. S. Ambros. ep. 33. ad Marcellinam sororem, referens sermonem habitum ad populum de Basilicis tradendis.

B. Job ille pugil pietatis, athleta orbis; sicut adamas quidam omnes impetus ferre potuit. S. Chrysof. hom. 23. in Gen.

Quotquot habuit Mundi tyrannus jacula, movit, per ignem, per enses, per ruinam, per captivitatem, per sanguinem: hæc omnia tendit,

tendit, & virilem magis bellatorem effecit. S. Chrysol. hom. 1. de patientia Job.

Num. 2.

Exempla aliorum.

Joseph patiens invenitur, cum è pascuo à fratribus rapitur; patiens cum in puteum demittitur; patiens in carcere, in regno patientior; patientissimus, desideratos cum fratres agnosceret. S. Zeno Ven. f. de patientia.

Vincula, & tribulationes, Jerosolymis me manent. Act. 20. 23. Peculiariter facit mentionem de his, quæ passurus erat Jerosolymis, quàm Romæ; & alijs locis: quia ibi Christus passus est; ibi Stephanus; ibi prima persecutio: & cum ijs pati valde gloriosum, & magnum solamen erat, Sylveira hic.

Rogo vos, ut non frustra sit in me dilectio vestra. Sinite me, ut bestiarum esca sim, per quam possim Deum pomereri: triticum enim Dei sum; dentibus bestiarum molar, ut possim panis Dei mundus inveniri. S. Ignat. M. ep. 12. ad Rom.

Possedit patientiam durissimi adamantis instar. S. Ephrem in vitam B. Abramij Syri Eremita.

Patienter ab uno ferendum est, quod multis accidit tolerabile. S. Isid. l. 1. soliloqu.

§. V.

Patientia beata, pacifica, quieta.

SI jure beatus creditur, qui ubique invenit, quod amat; justè vigor patientiæ aser, hoc est, beatus nominatur, cui undique obviat, quod desiderat. Rich. à S. Vict. l. qui dicitur Benjamin minor c. 26.

Habet in se remunerationem suam, qui sequitur Jesum, & in suo affectu præmium, etiam si dura sustineat. Beatus est suis moribus, beatus ipsis periculis. S. Ambros. l. 1. de Jacob c. 7.

Hoc justum est, ut qui de pristina felicitate paradisi, propter contumacem deliciarum appetentiam, dimissi sumus, per humilem molestiarum patientiam recipiamur. S. August. l. de patient. c. 14.

Quemadmodum in abyssum maris scintilla delata huic quidem nihil obest, ipsa extinguitur: sic in animum tolerantem quidquid incidere, maximarum etiam rerum, potest, facile quidem absumitur ipsum; ille conturbabitur profusus nihil. S. Chrysol. hom. 33. in 1. Cor. 13.

Gratia verè maxima, dignum cenferi; propter Christum aliquid pati! & corona verè perfecta, & merces futura retributione non minor. S. Chrysol. hom. de orat. Annæ.

Ad pacem per patientiam pervenitur: tantoque magis pace fruetur homo, quanto erit patientior. Finis patientiæ pax est. S. Laur. Just. de virt. pat. c. 1.

Beatus, qui non pervenit ad gratiam per labores; sed ad labores ipsius gratiæ dignatione descendit. S. Chrysol. l. 88.

Etsi beata diversis vita virtutibus quæritur, cujus cupidine flagrans humanitas per momenta suspirat; tamen omnes unò, eodemque consensu quasi quendam patientiæ deferuntur in portum. S. Zeno Ver. f. de patientia.

Felix, æternumque felix esto, qui semper te habuerit in se. Id. ib.

Feliciter sunt miseri, quos constat, non meruisse, quæ perferunt. Hildebertus ep. 39.

Nequaquam dolenda est hæc afflictio infirmitatum, quam intelligimus esse matrem virtutum. Itaque, quidquid illud fuerit, quicumque religiosi sunt, beati esse dicendi sunt: quia inter quælibet dura nulli beatiores sunt, quoddam volunt. Salvian. l. 1. de gubernat. Dei.

Ponat unusquisque se ad patientiam, si vult habere cordis tranquillitatem. Thom. Kemp. p. 2. serm. ad Novit. f. 1.

§. VI.

Patientia lata.

Num. 1.

Figure, & Symbola

Accipit eam uxorem. Gen. 24. 67. Honorabile conjugium inter Isaac, & Rebeccam. Isaac Hebr. risus est. *Rebecca, patientia.* S. Clem. Alex. l. 1. pædag. c. 5. risus à tolerantia adjuvatur. Ut risum à viro mulier eliciat, patienter agat: risum patientia impetrabit. Velloso in Judith 7. Paræn. 25. Rabbanus, Isaac, & Rebecca, conjunguntur; id est, risus, & patientia, permiscetur. apud Sylveira in Joan. 16. c. 18.

Lotus est Deus ad Jacob: surge, & ascende Bethel. Gen. 35. 1. S. Ambros. ad Irænaum de æmulat. Egypt. sequamur S. Jacob vias; ut perveniamus ad eas passiones, ad patientiam (alludit ad Matrem Jacob Rebeccam, quod ipse interpretatur, patientiam) matrem Fidelium; & ad patrem Isaac, id est, jucunditatis capacem, lætitiæ redundantem: ubi enim patientia, ibi lætitia. q. d. sicut conjugantur Rebecca, & Isaac, sic copulantur patientia, & lætitia. Cornelius hic.

Parvus fons &c. Esth. 10. 6. Hoc est ergo paradoxum Mardochei somnium: ex aquis sol, id est, ex tribulatione oritur gaudium, ex mœnore lætitia, & humiliatione gloria. Cornelius hic.

Ubi audierit buccinam, dicit vah! Job. 39. 25. Vah est interjectio animi gestientis. Guilielmus Paris. l. 1. de morib. tr. de spe. sicut gaudent equi, cum signum imminens conflictus audiunt; sic & Dei amici hujusmodi gaudiò gaudent; cum bellum tribulationis conflagrare cognoverint. Escobar t. 1. Mir. Chr. l. 1. obs. 1.

Tempus putationis advenit. Cant. 2. 12. Sept. tempus sectionis. Alij ex Hebr. tempus cantillationis advenit. de Ponte hic Exh. 19. §. 1. Princeps agricola Deus palmitem fermentem fructum purgat varijs tribulationibus. Cum igitur tribularis; scito, quia tempus putationis advenit: quod potius tibi deberet esse tempus cantillationis, dum gloriaris in tribulationibus,